

DEN TABTE HORISONT

"Vi kan nok sige, at eventyrets verden eksisterer ikke på samme måde, som den fysiske verden gør det. Eventyrets verden er skabt og digtet af mennesker. Men hvorfra henter digterens fantasi de overnaturlige væsener og begivenheder, er de blot grebet ud af luften?"

Martinus

Miraklerne i eventyrets verden • I daglig tale forekommer ofte ordet 'eventyrligt'. Når noget karakteriseres som eventyrligt, mener man i virkeligheden, at det er overnaturligt eller mirakuløst, det er noget, som er uafhængigt af naturlovene. I et eventyr er al ting muligt. Her forekommer feer med tryllestave, hvormed de udfører mirakler, og lampens ånd, der gør lampens indehaver overlegen i enhver situation. Her forekommer trolde og troldkvinder, der også er i besiddelse af overnaturlige kræfter, ved hjælp af hvilke de kan forfølge og hævne sig på mennesker, ligesom de også kan hjælpe dem, hvis de vil. Her er ellefolk, huldrefolk, nissefolk og alfer, og her foregår de utroligste begivenheder, som kan mere både børn og voksne, og børnene tror måske, det er virkelighed, men de voksne mener, at det er kun fantasi og påfund, som ikke har rod i den virkelige verden.

Eventyrets verden er skabt og digtet af fantasifulde mennesker

Men hvorfra stammer da alle de ejendommelige tanker og hele den forestillingskreds, man møder i eventyrene? Man kan sige, at det er produkter af digteres fantasi. H. C. Andersen skabte jo en hel række vidunderlige eventyr, og de gamle folkeeventyr, som gennem århundreder er gået fra mund til mund, før de i vor tid er samlet og skrevet ned, er jo også oprindelig digtet af fantasifulde mennesker. Fantasi er dog ikke nok som forklaring af de fakta, som udgør eventyrets bevidsthedssfære. Vi kan nok sige, at eventyrets verden eksisterer ikke på samme måde, som den fysiske verden gør

det. Eventyrets verden er skabt og digtet af mennesker. Men hvorfra henter digterens fantasi de overnaturlige væsener og begivenheder, er de blot grebet ud af luften?

Forskellen på en novelle eller roman og et eventyr

De fysiske foreteelser i eventyrene er opstået på basis af digterens indtryk fra den fysiske verden, som omgiver ham. Når han lader personer være onde eller gode, hadefulde eller elskelige, er det jo noget, han kender fra sin daglige tilværelse. Han har ikke opfundet det onde eller det gode, men kun den variation af had og kærlighed, han lader komme til udtryk i eventyret. Det såkaldte

ondes og det godes princip er ingen digter ophav til, det er noget, som altid har været og altid vil være. Hvis digteren kun fortæller om begivenheder, som er almen-gældende i den fysiske verden, og der ikke i hans fortælling forekommer overnaturlige foreteelser, er hans beretning ikke noget eventyr, men en novelle eller roman. Digteren har i et sådant produkt jongleret frit med begivenheder og mennesketyper, han har oplevet og mødt inden for sin fysiske horisont. Han har også brugt

sin fantasi, men kun til at skildre fysiske forhold i specielle variationer. Eventyret er derimod en kombination af fysiske fakta og særlige variationer af åndelige fakta, det er en fortælling, hvori to forskellige horisonter overskygger hinanden. Den ene horisont er den fysiske, og den anden horisont er den åndelige verden. Den psykiske eller åndelige verden er lige så lidt en opfindelse eller et påfund af digteren, som den fysiske verden er det. Kun variationerne og de forskellige kombinationer, han giver

”Eventyrets sfære vil atter få indpas i menneskets bevidsthed, men det vil ikke blive som overtro, troldom og magi, det vil blive som åndelig videnskab, gennem hvilken mennesket får indblik i det største eventyr, der eksisterer, selve livets eventyr.”

af de to verdener i eventyret, kan være hans påfund eller opfindelse, og de kan selvfølgelig være mere eller mindre gode.

Det moderne menneskes fysiske horisont har udvidet sig samtidig med, at dets overfysiske eller åndelige horisont er skrumpet ind

Jo mindre fysisk udviklet et folk er, desto mere fremtræder dets litteratur i form af eventyr, hvilket altså vil sige en række fortællinger, som er indfiltrationer af den fysiske og åndelige verdens foreteelser. Men jo mere materialistiske eller fysisk udviklede menneskene er, desto mindre er der af de overfysiske eller åndelige fakta i deres litteratur. Det vil altså sige, at efterhånden som et folk udvikles i materiel henseende, går der noget tabt. Den ene af de to horisonter, der før vibrerede i menneskenes bevidsthed, virker ikke mere, medens den anden udvikles på dens bekostning. Det moderne menneskes fysiske horisont har udvidet sig, så den omfatter meget mere end jorden. Det betragter fjerne kloder gennem kæmpemæssige kikkerter og måler afstanden til solen og beregner fjerne himmellegemers baner langt ind i fremtiden. Dets fysiske horisont er også udvidet til at omfatte stoffets verden, som det iagttager gennem mikroskoper og arbejder med ud fra matematiske beregninger. Samtidig er den åndelige horisont skrumpet ind, og dets psykiske evner degenereret, så de kun eksisterer hos det moderne materialistiske menneske som energiløse rudimenter. For det materialistisk indstillede menneske er alt, hvad der har med psykiske fænomener at gøre, kun ‘eventyr’ og ‘digt’, og i eventyr og digtning kan de tolerere, at man omtaler sådanne fænomener i forbindelse med feer, der kan gøre sig usynlige, trolde der kan flytte bjerge og forhekse prinser og prinsesser, så de bliver til dyr eller sten. Men at eventyrenes beretninger på nogen måde ligesom romaner og fortællinger skulle have rod i en virkelig verden af psykiske eller åndelige fakta, det vil de kategorisk benægte, ligesom de benægter, at mennesket lever efter døden, ja, endda at der skulle være en Gud til. En sådan opfattelse, at der

skulle eksistere en Gud, og at mennesket skulle leve videre, efter at dets fysiske krop er død, betragter disse mennesker som hørende hjemme i barnekammeret sammen med eventyrenes alfer og trolde.

Eventyrets sfære vil atter få indpas i menneskets bevidsthed som åndelig videnskab

Ligesom der i eventyrene kan være overdrivelser eller fordrejninger af den psykiske virkelighed, som gør det fortalte eventyr tilsvarende ufuldkommen, således kan der også i den materialistiske indstilling være overdrevne og fordrejede opfattelser, der gør nævnte indstilling ufuldkommen. Denne ufuldkommenhed består hovedsagelig i fornægtelsen af de psykiske eller åndelige fakta eller den psykiske horisonts eksistens. Men denne ufuldkomne indstilling til livets fænomener vil ikke vedblive at være den fremherskende blandt jordens mennesker. Eventyrets sfære vil atter få indpas i menneskets bevidsthed, men det vil ikke blive som overtro, troldom og magi, det vil blive som åndelig videnskab, gennem hvilken mennesket får indblik i det største eventyr, der eksisterer, selve livets eventyr.

Det eventyrlige er ikke overnaturligt, men foregår efter universelle love

Alt, hvad den fysiske forskning gennem de sidste århundreder har opdaget, er begyndelsen til det mest vidunderlige eventyr, som langt vil overgå ethvert af de eventyr, digterne har skabt. Alle eventyrfigurerne med deres overnaturlige kræfter og evner ville aldrig være fremkommet i digternes fantasi, hvis ikke de på én eller anden måde var i overensstemmelse med psykiske realiteter, der virker ind i den fysiske verden. I vor tid er vi netop begyndt at opleve eventyrverdenens fysiske virkeliggørelse, uden at menneskeheden dog endnu er i stand til at se det eventyrlige i alt det nye, de efterhånden bliver omgivet af. Ikke desto mindre eksisterer både ‘det flyvende tæppet’ og ‘lampens ånd’ fra Tusind og én nats eventyr i vor moderne verden, om end i en anden udformning end den, de gamle digteres fantasi har givet

dem. Hvad er det moderne aeroplan andet end en realisation i fysisk materie af den gamle drøm eller idé, at mennesket skulle kunne flyve gennem luften og hurtigt bevæge sig fra det ene sted til det andet. *Ganske vist er det ikke overnaturligt eller mirakuløst, at mennesket i dag kan flyve gennem luften, tværtimod, det er netop fordi det efterhånden har lært naturlovene at kende i stadig større målestok og gjort sig til herre over dem. Og det vil mennesket efterhånden opdage, at det eventyrlige ikke er overnaturligt, men foregår efter universelle love, som mennesket endnu ikke har lært at kende til bunds.* Er den videnskabelige viden og tekniske dygtighed, som udfoldes mange steder på jorden, ikke netop en 'lampens ånd', en hjælp der kan gøre mennesket stadig mere overlegen i flere og flere vanskelige situationer? Ved hjælp af den videnskabeligt opbyggede teknik kan menneskene så at sige flytte bjerge, og de kan slå bro til den usynlige verden ved den tekniske udnyttelse af stråler og bølger, *thi en usynlig verden må videnskaben erkende, selvom den ikke opfatter den på samme måde som eventyrenes digtere. Der er aldrig nogen, der har set et atom, og stråler og bølger kan man heller ikke se direkte, kun deres virkninger opfattes; det er altså usynlige realiteter, og den moderne verden kunne slet ikke eksistere i den form, den gør, hvis ikke man på mange områder var begyndt at kende den usynlige verden og benytte sig af dens kræfter.*

'Tærskelens vogter'

Det, den jordiske menneskehed i dag kender til de psykiske kræfter, der udgør strålernes og bølgernes verden, er dog kun en beskeden indledning til alt det eventyrlige, der vil ske, når menneskeheden er moralsk moden til at udfolde en langt større skabeevne, end den er i dag, så længe man endnu bruger de kræfter, man med sin intelligens udvinder af selve naturens kraftkilder til at dræbe og ødelægge med eller til gavn for få og skade for mange, vil der endnu være en 'tærskelens vogter' i det enkelte menneskes eget sind, der holder det tilbage i en kosmisk set død tilstand af materialisme og snæversyn. Det er denne tilstand, der er symboliseret i de gamle eventyr som de forstenede prinser og prinsesser. Men ligesom i eventyret vil de forstenede atter vender tilbage til det virkelige liv, fordi fortryllelsen overvindes, sådan vil den 'forstenede' menneskehed

også genvinde oplevelsen af den psykiske eller åndelige horisont, som den i sin materialisme har tabt, og livets eventyr vil vise sig i stadig nye og mere vidunderlige perspektiver.

Gennem de kosmiske analyser kan det jordiske menneske lære sig selv at kende

Åndsvidenskaben er den faktor, gennem hvilken menneskeheden vil genvinde den tabte horisont udrenset for al overtro og falske forestillinger. Gennem de kosmiske analyser kan det jordiske menneske lære sig selv at kende og sin kosmiske position på udviklingsstigen. Det lærer at se og forstå, hvorfor dets skæbne på mange måder er mørk og trist, at det er det selv, der har sået den i tidligere liv og må høste virkningerne deraf. Men det har samtidig mulighed for at begynde at så en ny sæd gennem sine tanker og handlinger, hvorved det begynder at skabe sig en ny fremtid, der er en del af menneskehedens fremtid. Ved at praktisere, hvad det tilegner sig gennem åndsvidenskaben, vil det jordiske menneske blive i stand til at overvinde den førnævnte 'tærskelens vogter' i sit sind, og gennem den balance mellem følelse og intelligens, der bliver resultatet af denne overvindelse, vil det begynde at kunne opleve intuitivt. Intuitionens indslag i jordmenneskets bevidsthed er det samme som at genvinde den tabte horisont.

Jordmenneskets psykiske evner vil forsvinde til fordel for intuitionen

Før jordmennesket mistede evnen til at opleve den psykiske verden, var det derimod ikke intuitionen, men instinkt og primitiv følelse der forbandt det med de åndelige realiteter. Da havde alle, hvad enkelte mennesker endnu har, det, man kalder psykiske evner. De var mere eller mindre mediumistiske og clairvoyante, eller de kunne høre stemmer, varsler og lignende. Nogle brugte endda deres evner til sort magi og var altså virkelig en slags hekse eller troldmænd. Det var en sådan 'synskhed' hos de gamle eventyrfortællere,

der var årsag til den psykiske side ved eventyrene. Men på grundlag af deres instinkt og følelse var de ikke i stand til at kende de psykiske realiteter bag det, de så. Deres fantasi arbejdede med og udfyldte, hvad den manglende viden og indsigt ikke kunne udfylde, og derved opstod eventyrets bevidsthedssfære i mennesket. Man troede, at huldrene og nisserne, og hvad man nu kaldte disse psykiske væsener, boede i stenene og bjergene, som jo måtte være hule, da man opfattede væsenerne nærmest som fysiske. Nævnte væsener var nemlig ofte helt materialiserede, når de kom i nærheden af mennesker, og dematerialiseredes igen et stykke tid efter, hvorfor man troede, at de forsvandt ind i stenene.

I en meget ren atmosfære kan visse af den åndelige verdens væsener undertiden sanses af mennesker

Der findes endnu steder på jorden, hvor forholdene tillader, at sådanne begivenheder kan finde sted, f. eks. på Island, hvor der kun bor enkelte familier rundt om i de store fjelddale milevidt fra civilisationens centre. Her er atmosfæren endnu fuldstændig fri for urene menneskelige vibrationer. Denne rene, jomfruelige atmosfære kan ikke besudles af et enkelt menneske. Det kan i værste tilfælde kun virke som en dråbe urent vand i Atlanterhavet. I denne rene atmosfære kan visse af den åndelige verdens væsener og foreteelser vibrere så stærkt, at de undertiden kan sanses af de mennesker, som bor der. Disse mennesker, som er født i denne en-

somhed, er børn af denne naturs renhed og har bevaret en stor del af deres psykiske sanseevne, hvorfor de ofte oplever, at den åndelige verdens manifestationer blander sig med de fysiske. Desuden besidder disse mennesker meget ofte et overskud af den kraft, jeg i mine analyser kalder A-stof, en substans, som alle mennesker ejer i større eller mindre grad. Dette stof kan de åndelige væsener tiltrække og derved materialiseres, når de kommer i nærheden af menneskene. Men da det kun varer kort tid, forsvinder de snart igen, og vi har her eventyropplevelserne, en kombination af fysiske og psykiske manifestationer.

Intuitionen er den kraft, der vil føre mennesket frem til kosmisk bevidsthed

Men det er ikke mediumisme eller instinkt- eller følelsesbetonet clairvoyance eller andre former af de evner, som engang var fremherskende i mennesket, der skal genudvikles, for at menneskeheden kan finde den lykke og fred, den længes efter. Alle disse evner er som vandpytter, der bliver tilbage i strandkanten, når tidevandet trækker sig tilbage. Intuitionen, gennem hvilken mennesket bevidst oplever og får fuld indsigt i de psykiske realiteter, er, som før nævnt, den kraft, der fører til 'kosmisk bevidsthed' for det menneske, der i alt vil følge verdensgenløserens ord; "Jeg er ikke kommet for at lade mig tjene, men for at tjene." ■

